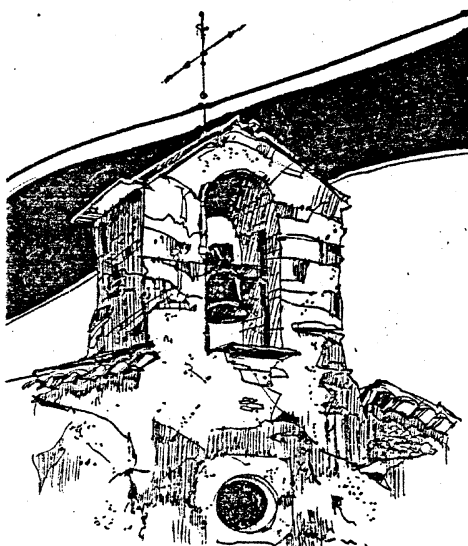

VILANOVA I LA GELTRÚ - CANIGÓ3ª ETAPA OLESA DE BONESVALLS - SANT LLORENÇ D'HORTONS

1 de novembre 1987

Tot i que a l'etapa anterior ja varem trepitjar terres de l'Alt Penedès, en passar pel fondal de Santa Susanna, al peu del Puig de la Mola (extrem oriental del municipi d'Olèrdola), es pot dir que era una etapa totalment garrafenca. La d'avui, per contra, serà de ple penedesenca car, encara que el seu inici sigui a Olesa de Bonesvalls, ràpidament canviarem de terme i comarca en travessar la Serra d'en Rabella (cota màxima de l'etapa), entrant en el municipi de Subirats, en la seva part més oriental que conté el poble d'Ordal.

Traspassada la carretera general de Barcelona a València ens enfilarem per les estribacions del Turó de Montcau per a davallar a continuació pel fondal d'en Garró, el qual en el seu inici fa de límit de termes i més endavant penetra en el municipi de Gelida.

Baixarem fins el riu Anoia, el travessarem per tres cops de maneres distintes (ací assolim la cota mínima de l'etapa) i tot seguit remontarem per la vessant oposada per arribar al poble de Sant Llorenç d'Hortons, cap del municipi del mateix nom i final de l'etapa.

Serà interessant observar els canvis de vegetació i cultius al llarg del recorregut; així passarem d'una vegetació típica del Garraf (en pujar cap a la Serra d'en Rabella) a les grans extensions de les vinyes penedesenques (en arribar a Sant Llorenç d'Hortons).

=====

<u>Horari</u>		<u>Quilòmetres</u>
<u>Parcial</u>	<u>Total</u>	
0.00	0.00	0.000

Sortim de la plaça situada a l'entrada d'Olesa de Bonesvalls (275 m), al bell mig de la riera d'Oleseta, per anar cap el centre del poble. A mà dreta tenim una creu de terme.

Més endavant el carrer bifurca, la branca esquerra puja vers l'església, la dreta segueix planejant. Seguim aquesta última. Deixem un carrer a la dreta.

0.03 0.03 0.185

A mà esquerra del carrer veiem una filera de plàtans i al seu peu un abeurador tallat d'un bloc de pedra. Ens trobem sota mateix de la façana de l'església del poble. En aquest punt hem d'agafar un camí que puja cap a la dreta.

De moment el camí passa per entremig de cases però poc després sortim a camp obert. Deixem alguns camins d'entrada a les vinyes que voregem. A l'esquerra, damunt d'un petit turó, hi veiem el cementiri del poble.

0.08 0.11 0.685

En un revolt cap a l'esquerra del camí, en deixem un que segueix recte i planer. Nosaltres continuem pujant.

Des d'aquest punt podem gaudir d'una bona visió del poble, dominat per l'edifici de l'església.

Poc després trobem una petita edificació a l'esquerra i un camí a la dreta. Seguim endavant.

0.03 0.14 0.885

Quan el camí que seguíem, amb sòl de pedra esmicolada, gira cap a la dreta pujant, agafem el que segueix recte i planer.

A mà esquerra podem veure-hi una petita mulassa.

0.05 0.19 1.185

Per l'esquerra se'ns ajunta un camí que puja. El camí va fent-se cada vegada menys fressat i més estret.

Passem pel costat del Corral de Can Roca (360 m). El camí esdevé senderol, travessa un petit bosquet, i comença un tram de forta pujada girant cap a llevant. A l'altra banda del fondal podem veure el Mont Gros (542 m).

Arribem a una zona relativament planera, podem aprofitar-ho per mirar novament el poble d'Olesa, cada vegada més lluny. És curiós d'observar com el fondal que baixa pel costat del Mont Gros ve a parar als nostres peus gairebé perpendicularment.

El camí agafa de nou la direcció nord i segueix pujant entremig dels típics rasclers del Garraf. Veiem que hi ha forces savines i també alguna alzina, testimoni d'altres èpoques.

Ara anem més o menys paral·lels al fondal de Remuga que comença darrera el Mont Gros, al peu del Puig de Mentides. Cada vegada la panoràmica és més àmplia; al fons hi distingim el

Puig Montgròs i el Pic de l'Aliga.

0.36 0.55 3.035

Entrem en un bosquet; ens trobem amb un gran pi caigut que bloqueja el senderol. Passat aquest obstacle anem pujant pels marges mig derruïts.

0.03 0.58 3.185

Sortim a una pista molt malmesa que baixa cap a l'esquerra, la travessem i ens dirigim cap a una torre que sosté la línia d'alta tensió que tenim damunt (520 m); la deixem a l'esquerra i continuem pel senderol.

0.01 0.59 3.235

Troblem una pista ampla i de bon sòl, la seguim cap a la dreta. De moment encara puja una mica però aviat serà planera. Hem arribat al llom de la Serra d'en Rabella (535 m) i també a la divisòria dels termes d'Olesa i Subirats (i de les comarques del Garraf i de l'Alt Penedès). Aquesta divisòria l'anirem seguint fins que no comencem a davallar.

La Serra d'en Rabella s'estén en sentit SW-NE des del Puig Mentides (534 m) i el Mont Gros (542 m) fins el Turó de l'Uró (563 m) i el Pi de les Quatre Soques (566 m).

0.06 1.05 3.665

Sortim a una pista transversal, la seguim cap a la dreta. Continuem planers i ara entremig de pins; també hi podem veure molts cirerers d'arboç.

0.05 1.10 4.005

Arribem a una bifurcació; la pista que portavem, més fresada, segueix per la dreta. Nosaltres agafem el camí de l'esquerra.

0.02 1.12 4.135

Travessem la capçalera d'un fondal. La pista puja suau en direcció a una torre d'alta tensió, girant després cap a l'esquerra.

0.02 1.14 4.260

Deixem una pista a la dreta que va cap a la torre abans esmentada. Som al costat del Turó de l'Uró. Comencem a baixar entremig de pins, de moment de forma suau.

Cada vegada el pendent és més fort; estem baixant pel fondal

de Can Rabella. A mà dreta podem veure les cases del poble d'Ordal.

=====

ORDAL

Aquest poble del municipi de Subirats està situat al llarg de la carretera de Barcelona a València, a la vessant penedesa del Coll de la Creu d'Ordal (507 m), nexa del Baix Llobregat i la depressió del Penedès.

Ultra l'agrupament de cases emplaçat en el revolt que fa la carretera abans d'enfilar el coll, és format per la parròquia de Sant Esteve, el nucli antic de Can Rabella vora el cementiri i els ravals de Can Parellada i del Vidre, topònim aquest que recorda una fàbrica que hi hagué.

A les envistes del poble, el 9 de setembre de 1813, s'esdevingué el fet d'armes conegut com a Batalla d'Ordal entre les forces franceses manades pel general Suchet i les catalanes del general Manso, amb l'ajut dels anglesos i calabresos manats per Bentinck. Els francesos foren rebutjats, bé que quatre dies més tard, en un nou atac, assoliren d'obrir-se pas i de retirar-se cap el nord.

Antigament s'exigia un dret de portatge als traginers i vianants que passaven pel coll. Aquest pagament es feia en un lloc, a uns 3 Km en direcció a Vilafranca, on ara hi ha el llogarret anomenat El Portatge (popularment El Pago).

A la banda nord del coll, en el Puig del Telègraf, hi ha un torricó quadrat que formava part d'un conjunt de torres semblants, moltes ja inexistents, que s'alineaven de València a Barcelona, seguint la costa primer, fins a Sant Vicenç de Calders i, després, seguint la ruta del Penedès pel Coll de l'Ordal. Eran torres de senyals, telègraf òptic, de les quals es té notícia el 1640, quan esclatà la Guerra dels Segadors.

=====

0.11	1.25	5.000
------	------	-------

Passem pel costat d'una torre d'alta tensió; seguim la forta baixada.

En sortir del bosc, enfront, veiem l'antiga parròquia de Sant Esteve d'Ordal i a l'altra banda de la carretera el raval de Can Rabella i el cementiri.

Mica en mica el camí es va fent més planer i es dirigeix cap a una masia, la Casa Llargà, situada sota de l'encreuament d'unes línies d'alta tensió.

0.04	1.29	5.296
------	------	-------

Abans d'arribar-hi, en passar pel costat d'una alzina a la

dreta del camí, el deixem per seguir un senderol que baixa entre pins.

Ens trobem amb molts arbres caiguts (record de la gran nevada de fa uns anys) que entrebanquen força el pas. D'ací estant podem sentir la fressa que fa la carretera.

0.03 1.32 5.511

Creuem el torrent de Can Rabella (388 m), continuació del fondal que hem seguit, i comencem una suau pujada.

Després de passar a frec de les runes d'un corral, el senderol planeja i finalment baixa per anar cap el llit de la riera de la Creu d'Ordal. Enfront veiem les cases del raval del Vidre.

0.06 1.38 5.945

Arribats a l'ample llit de la riera el travessem (375 m). Aigües avall podem veure-hi un parell de magnífics pins.

Un cop a l'altra banda deixem, un camí que baixa cap a l'esquerra i seguim en direcció a les cases.

0.01 1.39 6.021

Sortim a una pista molt fressada. Anem cap a l'esquerra.

0.02 1.41 6.155

Arribem al barri del Vidre del poble d'Ordal (390 m). Seguim pel carrer al peu del marge que voreja la nova església parroquial de Sant Esteve, bastida el 1929.

=====

EL VIDRE

El Vidre és un agrupament de cases al costat d'una antiga vidriera que hi hagué en aquest lloc. S'inaugurà l'any 1833 i persistí fins el 1933, exactament una centúria.

Hi treballaven uns quaranta homes i utilitzaven com a una de les matèries primes la "sal de llop", calcita cristal·litzada, força abundosa en la zona de l'Ordal. En el curs de l'explotació d'una d'aquestes pedreres es descobrí l'obturada boca de l'Avenc dels Esquirols, prop del Coll d'Ordal.

=====

Si volem visitar l'església de Sant Esteve podem arribar-hi pujant per unes escaletes fetes a l'obra del marge que seguim.

A la dreta de la façana, ocupada materialment pels nius de les orenetes, podem veure-hi un plafó de rajoles representant Sant Jordi.

A la banda esquerra de l'edifici hi ha una placeta amb una font. En una rajola hi trobem la següent llegenda :

"Que l'Isidret de l'Ordal ens guardi de pendre (sic) mal"
Pinyol 9/8/70

Tornem al GR i seguim pel carrer que veniem, és el carrer de l'Església.

0.02 1.43 6.282

Arribem a la carretera general de Barcelona a València. Al xamfrà de la paret que tenim a la dreta hi trobem la següent inscripció : "Forn del Vidre 1833" i a la mateixa paret en direcció a Barcelona hi ha la llegenda :

FORN DEL VIDRE				
1833				
DESCENDENT DELS VIDRIERS				
1468	SALA	00	MENSA	1710
VALLROMANAS		STA COLOMA FARNES		

Creuem la carretera i seguim recte per l'altra banda

0.01 1.44 6.353

A l'esquerra deixem el raval de Can Parellada, agrupament de cases al voltant d'aquesta gran masia.

En trobar una bifurcació del camí, agafem el de l'esquerra que baixa. En el marge que voregem hi podem veure un banc.

Se'ns ajunta un camí per la dreta.

0.02 1.46 6.518

Arribem a una altra bifurcació, el camí de l'esquerra baixa. Seguim pel de la dreta; no fem cas d'un cartell que hi ha prohibint el pas.

Al mig del camp que tenim a l'esquerra hi ha un gran roure. A la nostra dreta, un xic elevat, veiem el gran casalot de Can Rial; ha estat uns anys abandonat però actualment l'estan re-construint.

Travessem un fondal plantat de vinyes, és el fondal de la Broja o de Mas Granada.

0.02 1.48 6.689

Troblem una nova bifurcació. Seguim per la pista que puja per l'esquerra entremig de pins.

0.06 1.54 7.015

La pista gira cap a l'esquerra, seguim recte per un camí menys fressat.

0.02 1.56 7.132

Abandonem aquest camí i agafem un corriol a la dreta que va en direcció a una masia. És un corriol convertit en un pedregar pels marges derruïts.

Nota.- Podem estalviar-nos les pedres si saltem a un senderol que tenim a la dreta, marcat amb un cercle blanc. Més endavant retroba el GR.

0.04 2.00 7.376

Arribem a la masia, és el Maset de Can Parellada, actualment abandonat (440 m). A la façana encara s'hi pot veure el rellotge de sol. Passem pel seu davant i continuem pel camí encatifat de gespa fins arribar a una pista que seguirem per la dreta.

Anem planejant, a mà dreta veiem les restes d'una mulassa.

0.03 2.03 7.545

Troblem una pista que puja, la seguim en sentit ascendent.

Comencem a planejar. Deixem una mulassa a la dreta i un parell de pistes a l'esquerra. Seguim recte baixant suaument.

0.04 2.07 7.822

Per la dreta se'ns uneix una pista, seguim recte.

0.01 2.08 7.922

Troblem un trencall que baixa cap a l'esquerra, l'agafem (445 m). Comencem a baixar pel fondal d'en Garró, a mà dreta veiem una grossa mulassa. La baixada té un fort pendent.

0.03 2.11 8.138

Deixem un trencall a l'esquerra. Seguim baixant fort, després planegem una mica i pugem lleugerament.

Arribem al llit del fondal, que a partir d'ara ens farà de camí. Per ací passa la divisòria entre els termes de Subirats i Gelida. La vegetació és cada vegada més exuberant; també hi sentim el cant de molts ocells.

Se'ns ajunta una pista per l'esquerra i més endavant una per la dreta, ambdues de fort pendent.

0.17 2.28 9.334

Arribem a un espai més obert; pel fondal que tenim a l'esquerra baixa un camí. Seguim endavant.

Als pocs metres deixem una pista que puja cap a la dreta. La que seguim nosaltres cada vegada és més ampla i planera.

0.09 2.37 10.015

En arribar a una bifurcació, agafem la branca de l'esquerra que baixa suau cap el llit del fondal.

A la banda dreta, entremig del brancatge d'una figuera, podem veure-hi les restes d'un forn de calç.

0.01 2.38 10.095

Troblem la Font de l'Avellaner a la dreta del camí (280 m). L'aigua que va sorgint s'embassa en una petita pica a ran de terra.

Passem per sota d'una línia d'alta tensió. Més endavant, deixem un senderó a la dreta que s'enfila cap a una de les seves torres.

0.12 2.50 11.008

El camí fa un revolt cap a l'esquerra, a la dreta deixem un senderó.

Després d'una suau pujada trobem un parell de forns de calç a l'esquerra del camí.

0.02 2.52 11.115

Anem a sortir a una pista més fressada, és la que ve de Can Ginebreda, la seguim en sentit descendent.

Poc després, deixem una pista que puja cap a la dreta i una mica més endavant trobem un altre forn de calç.

Passem pel peu d'un espadat, en el cim del qual s'hi veuen les edificacions d'una urbanització. A la dreta del camí hi tenen les instal·lacions de bombeig d'aigua.

0.10 3.02 11.850

Sortim a la carretera de Sant Sadurní a Gelida, la seguim cap a la dreta (185 m). Davant nostre veiem la masia de Can Martí de Dalt i al fons la torre del castell de Subirats.

Després de fer un revolt, descobrim la muntanya de Motserat, ara força més propera que quan la veiem per primera vegada a les envistes de Jafra.

0.07 3.09 12.367

Troblem els trencalls que porten, a mà dreta cap el raval de La Valenciana i a mà esquerra cap el poblet del Puig (200 m).

Des d'ací podem observar el poble de Gelida, dominat per les restes del seu castell.

=====

GELIDA

El municipi de Gelida és situat a llevant de la comarca de l'Alt Penedès, al límit amb el Baix Llobregat. El terme s'estén per les vores de la vall baixa de l'Anoia que el travessa de SW a NE i forma l'estret de Gelida a la sortida de la comarca.

La seva superfície és força accidentada, sobretot a llevant i migdia, pel massís de l'Ordal (Puig de les Agulles (652 m), El Montcau (643 m)). Aquesta complexitat geològica es tradueix en una abundància d'aigües naixents que contrasta amb l'eixutesa d'altres termes penedesencs. Podem citar entre d'altres: la font del Noguera, la font de Can Ginebreda, la font de Can Voltà, la font de la Cauma, la font del Senyor, la font de la Barbuda i sobretot, la font de Cantillepa, situada sota el castell, que és la més famosa i coneguda de totes, lloc preferit per als aplecs.

La línia fèrria, que entra al terme de Gelida per la riba esquerra de l'Anoia i en surt per la riba dreta després d'haver creuat el riu per tres ponts successius, té estació al barri de

l'Estació davant la fàbrica La Gelidense a una altitud de 85 m, 90 és, a 117 m de diferència respecte del centre del poble. Per salvar aquest desnivell sorgí la idea de construir un funicular. Mn. Jaume Vila i Josep Rossell en foren entusiastes promotors. S'encarregà del projecte l'enginyer Santiago Rubió i Tudurí. S'inaugurà el 1924.

Les seves característiques tècniques són :

Consta de tres trams de 505.75 m, 312.5 m i 66 m de longitud respectivament, amb pendents del 8.88%, 15.2% i 21.5%.

Altitud de l'estació inferior :	84.926 m
Altitud de l'estació superior :	201.726 m
Nombre de viatgers :	50
Pes màxim :	9000 kg
Tara :	5000 kg
Velocitat :	2.5 m/s ~ 9 km/h
Temps del viatge :	6.5 minuts
Amplada de la via :	1 m

Actualment forma part de la xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat.

El poble és situat en un tossal de la riba dreta de l'Anoia i dominat per les restes de l'antic castell de Gelida, de grans proporcions. L'església parroquial, dedicada a Sant Pere, fou construïda el 1871, al cor de la població, en substitució de l'antiga església parroquial, de la mateixa advocació, que era la capella del castell.

El terme també comprèn el llogarret del Puig, emplaçat sobre un tossal foradat pel túnel del tren, l'antiga Torre de Llorellles, i els ravals de Sant Salvador de la Calçada, La Valenciana, Els Tarongers, La Ferreria, Can Ginebreda, el barri de l'Estació i el Carrer dels Molins o Cases Noves.

El castell, esmentat ja el 963, fou el centre de la Baronia de Gelida. És format per tres recintes, situats l'un a continuació de l'altre, bo i adaptant-se a les condicions del relleu de l'estret promontori on és edificat. El més alt, veritable reducte de la fortalesa, comprèn un clos d'altres muralles, reforçat al punt més elevat per una imponent torre de planta semiel·líptica amb base atalussada, baluard defensiu per la part de muntanya. En el recinte més exterior s'hi troba la capella pre-romànica, documentada el 945, i actualment restaurada.

La Baronia de Gelida era una jurisdicció senyorial centrada en el castell de Gelida que comprenia els llocs de Gelida i Sant Llorenç d'Hortons. Des del segle IX pertangué als Cervelló, els quals, vers el 1297, la vengueren al rei Jaume I. Posteriorment el rei vengué la baronia als comtes de Pallars i aquests als Arborea (1345). Després de passar per diverses mans, el 1965 l'ajuntament de Gelida adquirí la propietat del castell.

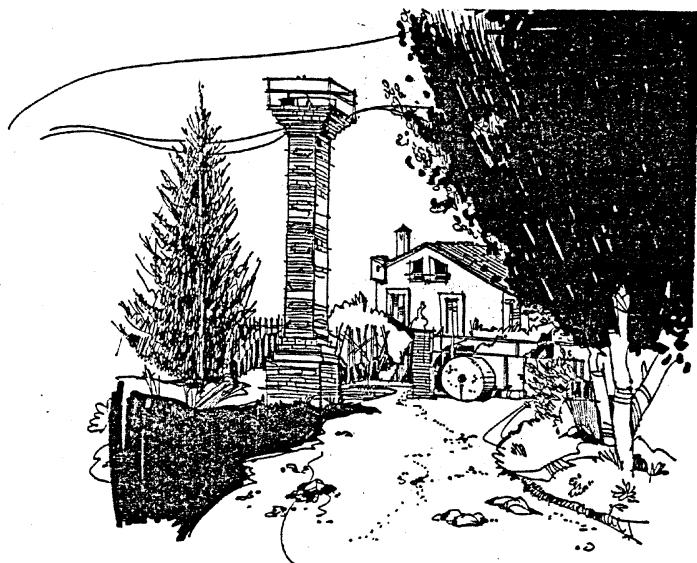
Durant el temps que els Cervelló foren senyors de Gelida, tingué lloc la famosa incursió dels almoràvits que, entrant pel Penedès, destruïren els castells d'Olerdola i de Gelida.

A Gelida hi té importància la indústria paperera, tradicional a la riba del riu, aigües avall del poble, amb empreses com la Guarro i La Gelidense. També ha estat un centre d'estiueig de cert renom.

=====

Agafem el camí que baixa cap el Puig. A pocs metres de la carretera trobem una font a l'esquerra.

0.08 3.17 12.956

Arribem a la primera masia del llogarret, és Can Llopart de Dalt. Al seu voltant hi ha grans roures i alzines.

Més endavant trobarem les cases de Can Llopart de Baix, que conserva un bell finestral gòtic, i Can Font, aquesta amb el nom escrit en una pedra de molí.

0.03 3.20 13.183

Finalment arribem a Can Duran. Voregem les seves instal·lacions baixant cap a la dreta.

0.02 3.22 13.335

El camí planeja i es dirigeix vers la capella que veiem a l'esquerra. Nosaltres hem d'agafar el senderol que baixa fort per la dreta.

En aquest punt podem abandonar momentàniament el GR per anar a visitar l'esmentada capella, anomenada de Santa Magdalena del Puig (130 m).

El senderol que baixa vorejant l'abrupte torrent de Vallvardina cada vegada està més embrossat. No ens desanitem i seguim endavant. Per aquesta zona no es veuen les marques del GR.

En una clariana trobem un viarany a mà dreta que baixa molt fort. Tenim dues opcions : o bé seguir pel senderol o bé deixar-nos caure per l'esmentat viarany. Si escollim aquesta última, després de la forta rampa haurem d'agafar el primer tren-call a mà esquerra.

Els dos itineraris es retroben en un canyissar on veiem de nou les marques vermelles i blanques del GR.

=====

CAPELLA DE SANTA MAGDALENA DEL PUIG

Aquesta capella, situada darrera la masia de Can Duran en el raval del Puig, és d'una nau, amb portal adovellat a la cara de ponent, un contrafort a la façana meridional i campanar de cadireta. Té vestigis romànics.

En altres temps era un mirador privilegiat de la vall de l'Anoia, actualment ho és de l'autopista.

=====

0.06 3.28 13.657

Sortim a la via del ferrocarril de la línia Barcelona-Sant Vicenç de Calders per Vilafranca del Penedès (95 m). La seguim cap a la dreta.

0.02 3.30 13.793

Arribem al pont sobre el riu Anoia, el travessem amb precaució i seguim per la via.

0.07 3.37 14.219

Després de passar per sota del pont de l'autopista deixem la via per agafar un senderol a l'esquerra totalment embrossat.

Sortim a una pista asfaltada que, de seguir-la cap a la dreta, després de superar la via, ens menaria a Can Pisques i a Can Banya, cases situades en el meandre que fa el riu.

Seguim per l'esquerra per anar a trobar la carretera de Gelida a Sant Lorenç d'Hortons. L'agafem en direcció a Gelida.

Abans de passar novament el riu pel pont de la carretera, trobem a l'esquerra, sota un plàtan gegantí, una font amb un bon doll d'aigua.

Tot travessant l'Anoia podem admirar per entre els arcs del pont del ferrocarril el gran assut construït per a poder embassar l'aigua del riu.

0.05 3.42 14.591

Arribem al barri del Carrer dels Molins o de les Cases Noves, situat dins d'un estret meandre del riu. Ací es pot visitar el Molí Vell, fundat per la casa Guarro el 1827.

0.02 3.44 14.700

Just després de passar les cases abandonem la carretera per agafar un camí que davalla cap el llit del riu. Deixem un parell de trencalls a l'esquerra i seguim pel camí més marcat que es dirigeix cap a una zona de petits horts.

Seguim pel costat mateix del corrent d'aigua entremig d'arbres. El camí baixa per a passar el riu a gual, quan es pot; nosaltres seguim endavant per un senderol.

Immediàtament després de sobrepassar un desguàs per on s'escolen unes aigües turbulentes i escumoses, deixem un viarany que puja cap a la dreta vers la via del ferrocarril. Si volguéssim anar fins a l'estació de Gelida el seguiríem, i un cop a la via hi arribaríem en cinc minuts.

Nota.- Si volguéssim anar a l'estació de Gelida no caldria baixar fins el riu. Passades les Cases Noves seguiríem per la carretera fins arribar al pont que passa per sobre el ferrocarril.

Just abans de creuar-lo abandonaríem la carretera per agafar un senderol que baixa cap a la via, la qual ens menaria a l'estació.

Si anéssim per aquesta ruta també trobaríem senyals del GR, car en un primer traçat passava per ací.

Nosaltres anem per l'esquerra; el senderó baixa cap a les aigües del riu per uns graons tallats en el terreny.

0.08 3.52 15.250

Passem el riu per una palanca (70 m).

Una vegada a l'altra riba retrobem el camí que ha passat el riu a gual, el seguim cap a la dreta. Comencem a pujar. Deixem un parell de camins a mà dreta.

0.09 4.01 15.850

Arribem al capdamunt de la pujada. Deixem un camí a l'esquerra i seguim recte en direcció a un petit bosquet. Enfront veiem Montserrat.

El camí planeja per entremig de vinyes. A la dreta hi veiem una petita edificació (125 m).

Voregem la capçalera d'un ampli fondal i tot seguit comencem

a contornejar un petit turó que queda a la nostra esquerra.

Deixem un camí a la dreta i passem per un barrapàs de cadena (obert).

0.14 4.15 16.850

Passem a frec d'una masia a l'esquerra del camí.

Poc després se'ns ajunta un camí per l'esquerra i més endavant trobem una bifurcació (175 m). El camí de la dreta, més fressat i planer, es dirigeix cap a la masia de Can Batllell, que veiem enfront nostre amb una bonica avinguda de xiprers. En segon terme es veu Can Mata.

Seguim pel camí de l'esquerra que s'enfila una mica per tornar a baixar suaument.

A l'esquerra, a l'altra banda del fondal, veiem la gran masia de Can Cartró. La seva visió des de la carretera és espectacular.

0.13 4.28 17.800

Fem cap al camí d'entrada a Can Batllell, el seguim per l'esquerra.

0.06 4.34 18.200

Arribem a una cruïlla on hi ha un pal indicador; el camí de la dreta porta a Can Mata (183 m). Seguim recte pujant suaument.

Després de passar per sota d'una línia d'alta tensió comencem a davallar vers la carretera que es veu enfront.

0.11 4.45 19.000

Hem arribat a la carretera de Gelida a Sant Llorenç d'Hortons, la seguim cap a la dreta (205 m). En aquest tram encara conserva alguns dels plàtans que l'ombrejaven.

0.12 4.57 19.900

Arribem a Sant Llorenç d'Hortons (210 m). El GR entra a la població pel carrer del Mestre Cugat que se separa de la carretera per la dreta. A l'entreforc hi ha una vil·la amb una bonica sanefa de rajoles en els pilars d'entrada.

En aquest punt acabem l'etapa.

=====

SANT LLOREÇ D'HORTONS

El municipi de Sant Llorenç d'Hortons és situat a l'extrem NE de la comarca de l'Alt Penedès, al límit amb l'Anoia i el Baix Llobregat. El terme és drenat per diverses rieres, de les quals la més important és la Riera de Ca N'Esteve o Rierassa.

El poble té els agregats de Sant Joan Samora, La Beguada Alta, La Beguda Baixa i el llogarret del Torrent Fondo. L'església parroquial és dedicada a Sant Llorenç. Dintre diverses dependències de la rectoria hom ha trobat restes de l'església romànica primitiva.

Entre els masos que se citen d'antic, en el terme de Sant Llorenç, es destaca el "manso de Laurencio", documentat en el testament de Pere de Gelida del 1197. Al fogatjament de 1553 hi havia 19 focs i s'hi esmenten els masos de Martí, Salines, Escarit, Tres Trulls i la Riera.

El poblet de Sant Joan Samora és situat a llevant del cap de municipi. Del terme municipal és el lloc documentat més antic. El 1080 l'abat de Sant Cugat encomanà l'església de S.Iohannis de Mora al clergue Ramon Sunifred. Aquesta església és romànica i ha estat restaurada recentment.

A l'extrem més septentrional del terme, al llarg de la carretera de Martorell a Capellades, hi ha el poble de la Beguada Alta que s'estén, també, pels termes de Masquefa i Sant Esteve Sesrovires. Entre els seus edificis es destaca la senyorial masia de Can Bac, amb un interessant conjunt de cellers i caves.

=====

N O T A

Degut als últims aiguats que hem patit, la palanca mitjançant la qual havíem de travessar l'Anoia ha desaparegut. Per aquesta raó i donat que no és aconsellable de passar el riu a gual, s'ha previst fer la següent variant del GR :

En el punt on trobàvem la carretera de Gelida a Sant Llorenç d'Hortons, immediatament després de deixar la via, seguirem cap a l'esquerra en lloc de baixar.

Trobem l'entrada del camí que ens portaria a Can Miquel de les Planes. Seguim pujant.

0.15 3.52 15.200

Arribem al raval de la Ferreria (130 m), topònim que revela l'existència d'una antiga farga, documentada en època medieval. Ací deixem la carretera i agafem un camí que baixa cap a la dreta.

En travessar un fondal podem veure a la dreta les soques d'uns arbres tallats i al seu costat una petita edificació. Tot seguit ens trobem amb una taula amb els seus bancs !!. Deixem un camí a la dreta i comencem a pujar entremig d'ametllers.

A l'esquerra es veuen les restes de Can Juncosa i al capdamunt del fondal la gran masia de Can Cartró.

0.09 4.01 15.800

Canviem de vessant d'aigües. Seguim pujant fins arribar a uns camps; en aquest punt deixem el camí per agafar un senderol que voreja l'abrupte fondal que tenim a la dreta.

Després de passar a frec d'un bosquet de roures i alzines, el corriol segueix per un rocallis entre vinya i pins. Acabat el rocallis seguim per la vorera de la vinya i després per entremig d'ella.

0.08 4.09 16.350

Arribem a un camí, el seguim per l'esquerra pujant. A mà dreta, a l'atra banda dels camps, hi veiem una masia.

0.03 4.12 16.550

Retrobem el GR, a uns 300 metres del punt indicat amb el quilometratge 16.850, el seguim cap a l'esquerra.

Ens hen estalviat uns 600 metres i uns 7 minuts de camí.

BIBLIOGRAFIA

- ** Gran Geografia Comarcal de Catalunya.
Volum 5. El Penedès i l'Anoia.
Fundació Enciclopèdia Catalana.
- ** Gran Enciclopèdia Catalana.
- ** Ordal. Guia Catogràfica.
Editorial Alpina.
- ** Material lliurat a la 1a Marxa Intersocial de la Talaia.
1974
- ** Notes d'En Vicenç Carbonell.
- ** Cartografia de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.
Escala 1 : 10.000 amb reducció de fotocòpia del 65%.
- ** Dibuixos d'En Bernat Salvador.

Agustí, Octubre 1987

PERFIL APROXIMAT DE L'ETAPA

